

Evaluering af frikommune- forsøget

Udarbejdet af DAMVAD
for Danmarks Idrætsforbund

Konklusion

Frikommuneforsøget

Danmarks Idrætsforbund (DIF) lancerede i 2012, i samarbejde med Tuborgfondet, frikommuneforsøget for at gøre en forskel for de mange frivillige, der er engagerede i landets idrætsforeninger. Formålet med forsøget var bl.a.:

- at afbureaukratisere den kommunale forvaltning i forhold til foreningslivet,
- at flytte grænser og afprøve nye løsninger,
- at give andre kommuner ny inspiration

5 kommuner har siden begyndelsen af 2012 arbejdet for at gennemføre i alt 10 initiativer. DAMVAD har været en del af frikommuneforsøget siden begyndelsen og har bidraget med analyser af udviklingen i projekterne og med udveksling af erfaringer mellem de 5 kommuner. Vi kan på den baggrund sige noget om, hvorvidt projekterne er lykkedes, om potentialerne for andre kommuner og noget om hvad der skal til for at kunne gennemføre lignende projekter i andre kommuner:

- Det er lykkedes for kommunerne i forsøget at mindske bureaukratiet. Ændrede kommunale procedurer og nye digitale platforme har forbedret de rammevilkår og betingelser, som de frivillige organisationer virker under.
- Det er i nogen grad også lykkedes for kommunerne i forsøget at skabe bedre samarbejder mellem foreningerne om at løse de administrative opgaver og om at udvikle nye initiativer. Hvis det skal lykkes kræver det et godt samarbejde mellem aktørerne og at både kommune og foreninger tager ejerskab.
- Det er i mindre grad lykkedes at finde nye løsninger på samfundsmæssige udfordringer, fordi de nye løsninger har været komplekse at gennemføre i praksis og fordi løsningerne kræver at nye aktører skal samarbejde.

DIF, kommunerne og de involverede foreninger har med frikommuneforsøget gjort sig gode erfaringer om hvad der skal til for at gøre livet lettere for foreningerne og hvad det kræver at finde nye løsninger på samfundsmæssige udfordringer.

Kommunerne i frikommuneforsøget har trådt nye vande på at skabe tætte samarbejder mellem aktører som måske ikke har samarbejdet før – eksempelvis mellem lokale foreninger og jobcentre om at kunne drage nytte af ledige, eller mellem lokale foreninger som ikke før har samarbejdet om at udvikle nye og spændende tilbud. Dette har stillet store krav til kompetencerne i kommunerne og foreningerne for at sikre den bedst mulige planlægning og gennemførelse af initiativerne.

DIF bør medvirke til at erfaringerne fra frikommuneforsøget udbredes, men DIF bør også afklare deres rolle i forhold til det videre arbejde ude i landet. DIF må i den forbindelse afklare om de så også har de nødvendige kompetencer, ressourcer og forudsætninger for at kunne gøre en forskel i det konkrete samarbejde mellem kommuner, foreninger, skoler m.fl.

01

Afbureaukratisering

Disse projekter har i overvejende grad resulteret i et forbedret samarbejde mellem de kommunale forvaltninger og foreningerne. Kommunerne kan selv styre og gennemføre projekterne, men bør involvere foreningerne i planlægningen. Andre kommuner kan overføre løsningerne og erfaringerne relativt direkte og potentialet for udbredelse til andre kommuner er derfor stort. // Side 6

02

Styrkelse af frivilligheden

Disse projekter kræver et stort engagement fra såvel foreningerne som den kommunale forvaltning. Projekterne er lykket delvist og erfaringerne viser at gennemførelsen kan være udfordrende og kræver et stærkt ejerskab og stærke kompetencer hos både foreningerne og den kommunale forvaltning. Hvis dette fundament kan skabes kan andre kommuner også gennemføre lignende løsninger. // Side 8

03

Idrættens samfundsmæssige potentiale

Disse projekter afprøver nye løsninger på samfundsmæssige udfordringer ved et tæt samarbejde mellem kommunen, folkeskolen, jobcentre m.fl. Projekterne er ikke lykket fuldt ud fordi de nye løsninger har været komplekse at gennemføre i praksis og fordi løsningerne kræver at nye aktører skal samarbejde. Andre kommuner kan derfor drage stor nytte af erfaringerne fra frikommuneforsøget og har derfor gode forudsætninger for at kunne finde nye løsninger på samfundsmæssige udfordringer. // Side 10

04

Nye løsninger, samarbejdsformer og kompetencer

Nogle løsninger (fx nye kommunale procedurer og nye digitale platforme) kræver ikke nødvendigvis et tæt samarbejde mellem kommunen, lokale foreninger, idrætsorganisationer m.fl. for at kunne gennemføres. Andre og mere innovative og langsigtede løsninger rummer måske større potentialer, men løsningerne kræver også nye samarbejder mellem kommune, lokale foreninger, idrætsorganisationer, skoler, jobcentre m.fl. Det kræver stærke og vedholdende kompetencer i kommunerne og foreningerne – ellers lykkes det ikke. // Side 12

05

Hvilken rolle har DIF?

DIF har med frikommuneforsøget gjort erfaringer som bør udbredes til kommunernes arbejde med at gøre det administrative arbejde lettere i foreningerne og erfaringer som bør udbredes til kommunernes arbejde med at skabe nye og bedre samarbejder mellem kommuner, foreninger, jobcentre, skoler m.fl. DIF bør give svar på om og hvordan organisationen skal spille en mere aktiv rolle i gennemførelsen af lignende initiativer fremover. // Side 13

Konklusion

Kommunernes initiativer i forhold til at forbedre samarbejdet mellem de kommunale forvaltninger og foreningerne, har givet stærktest og overvejende positive effekt. På tværs af projekterne er foreningernes tilfredshed med samarbejdet øget markant, sammenlignet med tiden før frikommuneprojektet.

Projekterne under temaet “afbureaukratisering” har til fælles formål at nedbringe foreningernes administrative arbejde, blandt andet ved at gøre det lettere at løfte de organisatoriske opgaver, som foreningerne har, samt at forbedre kommunikationen og samarbejdet mellem foreninger og kommuner.

Fire kommuner har deltaget med projekter inden for afbureaukratiserings temaet: Faaborg-Midtfyn Kommune og Københavns Kommune har deltaget med initiativer der gennem øget digitalisering skal reducere den administrative belastning af de foreningsfrivillige. Projekterne i Høje-Taastrup og Aalborg Kommuner har haft til formål at lette adgangen til kommunen for foreningerne og derved gøre foreningerne mere selvhjulpne.

Potentialet for udbredelse. Afbureaukratisering gennem kopiering af de fire kommuners initiativer ikke bare “plug & play”. Aktiviteterne kræver i høj grad tilpasning til den aktuelle situation og de lokale forhold, men sandsynligheden for at lykkes er høj da initiativet er styret og ejet af kommunerne selv.

“Til trods for en fin og overskuelig hjemmeside, så kan det være svært at finde ind til det centrale man søger. Det kan ligge gemt lang væk i undermenuer.”

– Idrætsforening i Høje-Taastrup Kommune.

Foreningsservice

Resultaterne af projekt Foreningsservice i Høje-Taastrup Kommune viser, en væsentlig forbedret tilfredshed med samarbejdet og kommunikationen i mellem kommunen og foreningerne.

Foreningerne oplever, fx at initiativet har lettet adgangen til den rette person i kommunen, samtidig med at sagsbehandlingen er blevet mere effektiv og informationsniveauet er steget. Undersøgelsen tyder dog ikke på, at foreningerne benytter kommunens hjemmeside til at finde informationer, her ser vi et fald i antallet af foreninger, som har godt overblik over deres mulighed for fx at søge støtte mv.

Samlet set tyder resultaterne på, at der med initiativet ikke er skabt en helstøbt kommunikationsstrategi for foreningerne, og at afbureaukratiseringsudfordringerne kun er løst halvt.

Initiativet har forbedret foreningernes mulighed for hjælp af kommunens personale, men foreningerne har ikke fået bedre muligheder for at hjælpe sig selv via oplysninger på kommunens hjemmeside.

Én indgang til kommunen

Aalborgs initiativ Én indgang til kommunen har resulteret i at 85% af foreningernes oplever at kommunikationen og samarbejdet med kommunen i væsentlig grad er blevet forbedret.

Diskussionen af hvad det betyder på går dog endnu og vi finder modsatrettede holdninger til, hvordan det konkrete samarbejde er blevet bedre. Fx er tilfredsheden med kommunens evne til at løse problemer og svare på henvendelser øget betydeligt, men foreningerne finder stadig ikke kommunen mindre bureaukratisk.

Endelig oplever foreningerne at informationsniveauet er øget, men der synes at være nogle vanskeligheder ift. at få den forvaltningens hjemmeside til at slå positivt igennem som et forbedret informationsværktøj for foreningerne.

Brug mindre tid på at ansøge om lokaler

Målet i Københavns Kommune har været at reducere den administrative byrde for både foreninger og nøglepersoner i kommunen i forbindelse med fordelingen af faciliteter i kommunen.

Dette er sket ved at ændre perioden for lokalefordeling fra et år til to år. 66% af foreningerne finder at initiativet har reduceret den tid de bruger på at ansøge om lokaler, men da de årlige ansøgninger om lokaler kun er en af mange administrative opgaver i de frivillige foreningerne opleves tidsbesparelsen ikke som væsentlig i forhold til at frigøre ressourcer der kan anvendes til at udvikle foreningens tilbud.

Hertil kommer at en forlængelse af tildelingsperioden blandt nogle af foreningerne anses for at forfordele de ældre og etablerede foreninger, da noget af den fleksibilitet som lå i en årlig tildeling forsvinder. Derved reduceres mulighederne for de nyetablerede foreninger for at komme i spil til de kommunale faciliteter.

Medlemsregistrering

63% af foreningerne i Faaborg-Midtfyns Kommune er tilfredse eller endog meget tilfredse med deres samarbejde/interaktion med kommunen når det kommer til indberetninger til kommunen.

Faaborg-Midtfyns Kommune har som led i deres projekt under teamet afbureaukratisering strømlinet deres medlemsindberetning således at foreningernes medlemsregistrering til kommunen, DIF, DGI og Firmaidrætsportalen kun skal foregå ét samlet sted.

Undersøgelsens resultater tyder på at foreningerne oplever at det generelle administrationsomfang er reduceret, det tolkes som at det at Faaborg-Midtfyns Kommunes initiativ på indberetningsområdet har haft en positiv afsmittende virkning på foreningernes generelle syn på afbureaukratisering.

91%

I Høje-Taastrup Kommune er 91% tilfredse eller meget tilfredse med samarbejdet og kommunikationen med den kommunale forvaltning.

85%

I Aalborg Kommune oplever 85% af foreningerne at kommunikationen og samarbejdet med kommunen i væsentlig grad er blevet forbedret.

66%

I Københavns Kommune finder 66% af foreningerne at initiativet har reduceret den tid de bruger på at ansøge om lokaler.

63%

63% af foreningerne i Faaborg-Midtfyns Kommune er tilfredse eller meget tilfredse med deres interaktion med kommunen ift. indberetninger til kommunen.

Konklusion

Styrkelse af frivilligheden handler om at lette de administrative opgaver for foreningerne, så de frivillige ledere i foreningerne i højere grad får frigjort deres tid, til at gøre det de brænder for. Dette kan som de fire kommunernes projekter lægger op til ske gennem, at ændre måden at organisere sig på i de frivilligforeninger, for derved at skabe mere interessante tilbud.

Projekterne inden for rammerne "Styrkelse af frivilligheden" er kendetegnet ved at indebære en stor grad af involvering og engagement fra såvel foreningerne og fra kommunens side.

Dette samarbejde har budt på relativt store udfordringer da det ikke kun har været kommunerne som skulle investere i samarbejdet. Foreningerne har i høj grad også (omend kun indledningsvist) skulle engagere sig i projekterne for siden at kunne op nå en styrkelse af frivilligheden i foreningen.

Potentialet for udbredelse. De fire initiativer er gode og relevante projekter som relativt let kan kopieres til andre kommuner, men for at opnå succes vil det kræve, at der sættes realistiske (ydmyge) mål, og at der skabes ejerskab for projektet både internt i kommunen og hos de involverede foreninger.

Flere frivillige ældre

Høje-Taastrup Kommune igangsatte projektet "flere frivillige ældre" med det mål, at blive bedre til at anvende de ressourcer som den ældre del af borgerne besidder. Idéen indehold derfor en særlig indsats i forhold til rekrutteringen af ældre frivillige.

En gruppe foreninger fra et bredt spektrum af idrætsgrene i Høje-Taastrup kommune blev inviteret med i projektet. Da det trods flere forsøg ikke lykkedes at få engageret foreningerne i projektet valgte Høje-Taastrup Kommune i fællesskab med DIF at indstille projektet.

Den primære årsag er at foreningerne ikke umiddelbart skelner mellem de frivillige, en frivillig er en frivillig så længe at denne bidrager. Læringen fra dette projekt er, at der i opstartsfasen skal bruges ressourcer på at "tryk-teste" idéen forud for igangsættelse.

Foreningsklynger

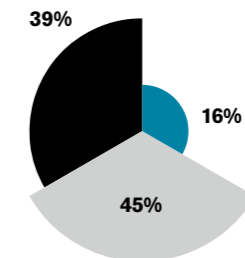
Initiativet "foreningsklynger" er blevet afprøvet i Gentofte og Faaborg-Midtfyn Kommuner. I begge tilfælde har det været målet, at flere foreninger skulle sammenlægge deres administrative funktioner for ad den vej at kunne lette den administrative byrde for de frivillige ledere.

Desværre lykkedes det aldrig at etablere en foreningsklynge i Gentofte Kommune da; **1)** de kulturelle forskelle mellem foreningerne udgør en barriere for et godt samarbejde, og **2)** foreningerne er ikke villige til at betale for en fælles medarbejder da de selv finder sig i stand til at løfte den administrative byrde.

I Faaborg-Midtfyn Kommune lykkedes foreningsklynge-initiativet kun i det omfang at aktiviteterne i klyngen var knyttet til det rent idrætslige. Således havde flere løbeklubber succes med at samarbejde om konkretet aktiviteter.

Læringen fra dette projekt er at, succes afhænger af om indholdet og samarbejdet foreningerne og den kommunale forvaltning i mellem er afstemt tidligt og helst før projektstart.

Figur 2.1
Tilbuddene i foreningsklyngen svarer til foreningens behov

■ Enig
■ Ikke enig
■ Ved ikke/ikke relevant

Kilde: DAMVAD, survey blandt 51 folkeskole elever i Gentofte Kommune, 2014

Den hele idrætsforening

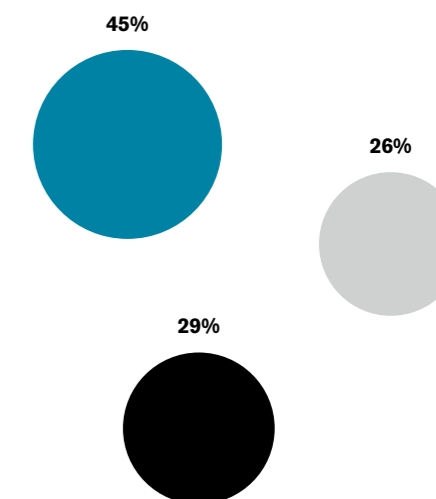
Københavns Kommune igangsatte forsøget "Den hele idrætsforening" hvor i intentionen var at foreningerne dels i samarbejde med en konsulent skulle afdække de største administrative byrder og dels igen i samarbejde med konsulenten skulle finde løsninger for disse.

6 foreninger blev inviteret til at deltage i forsøget, udvalgt på baggrund af deres tidligere deltagelse i projekter inden for områderne: foreningsudvikling, rekruttering af bestemte målgrupper eller aktive deltagelse i det pågældende specialforbunds udviklingsarbejde.

Resultatet af indsatsen viste, at det har været svært at få foreningerne med på projektet. Nogle foreninger har haft svært ved at rumme tilbuddene mens andre har skiftet bestyrelse, og dermed kontaktperson, hvilket har betydet at initiativet er gået tabt i processen. Det vigende engagement forklares i undersøgelsen med at tilbuddene ikke har været forretningskritiske for de enkelte foreninger, men for u håndgribelige og diffuse til at de reelt har betydet at foreningerne er blevet aflastet i deres administrative opgaver.

Figur 2.2
Mængden af administrativt arbejde gør det svært at rekruttere frivillige til fx bestyrelsesarbejde

■ Enig
■ Ikke enig
■ Ved ikke/ikke relevant

Kilde: DAMVAD, survey blandt 51 folkeskole elever i Gentofte Kommune, 2014

Konklusion

Projekterne under dette tema favner initiativer, der i bredere forstand, og via idræt, søger at skabe positive resultater for individet og samfundet. Idræt spiller en positiv rolle for samfundet på særligt to områder med relevans i denne sammenhæng: dels bidrager idrætten til inklusion af borgerne, og dels bidrager idrætten positivt til folkesundheden. I den forstand er idrætten med til at løse to helt centrale og vigtige samfundsopgaver.

Projektet "bedre udnyttelse af faciliteterne" kom i stand som et samarbejde mellem Aalborg Universitet og Aalborg Kommune. Forskningsprojektet skulle udvikle et system, der elektronisk kunne overvåge brugen af kommunens faciliteter.

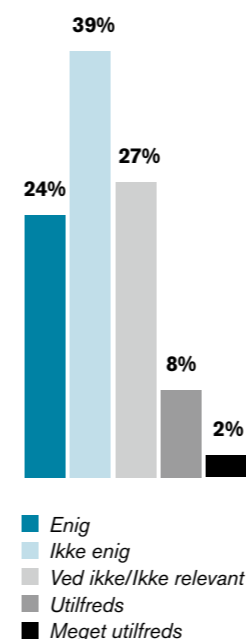

Projekterne i Gentofte Kommune omfatter dels et initiativ på skoleområdet "Alternativ idrætsundervisning" dels et beskæftigelsesprojekt kaldet "Afskaffelse af firetimersreglen". Begge initiativer udsprang af og blev muliggjort af Gentoftes status som frikommune.

Potentialet for udbredelse. Overførbareheden af de to projekter er langt fra ens. Projektet med den elektroniske registrering af brugen af haller i Aalborg Kommune har vist sig at være meget lige til og forsøg foregår pt i Aarhus, Odense og København. Initiativerne startet af Gentofte Kommune på skole- og beskæftigelsesområdet har en relativt åbenlys relevans for mange andre kommuner. Dette skyldes dels at regeringen har tilladt at ledige er foreningsfrivillige i op til 15 timer ugentligt og dels at Gentoftes forsøg på skoleområdet taler direkte ind i skolereformen og dennes krav om at eleverne i højere grad skal være fysisk aktive i løbet af skoledagen.

Figur 3.1
Elevernes generelle tilfredshed med den almindelige idrætsundervisning i skolen

Kilde: DAMVAD, survey blandt 51 folkeskole elever i Gentofte Kommune, 2014

Elektronisk overvågning

Under projektet "bedre udnyttelse af faciliteterne" har Aalborg Kommune i samarbejde med Aalborg Universitet igangsat et projekt, der vha digitale kameraer skal registrere halaktiviteterne med henblik på at få en bedre udnyttelse af faciliteterne.

Projektet har indtil nu analyseret 23 haller og har ført til efterfølgende dialog med alle relevante parter (foreninger, halbestyrelser og skoler) omkring hallernes brug og indretning.

Det har ført til en lang række konkrete aftaler om at flytte rundt på tider, som kommunen har en klar forventning om, vil lede til en bedre udnyttelse af faciliteterne.

Idrætsundervisning & ledige

Projekterne i Gentofte kommune omfatter dels et initiativ på skoleområdet "Alternativ idrætsundervisning" dels et beskæftigelsesprojekt "Afskaffelse af firetimersreglen".

På skoleområdet gennemførte Gentofte et projekt der gennem involvering af lokale foreninger har introduceret nye og anderledes idrætsaktiviteter med det formål at inspirere elever og lærere i udskolingsklasserne til en mere aktiv og interessant idrætsundervisning.

Sideløbende har formålet været at skabe et rum for inddragelse af de frivillige foreninger i folkeskolens almindelige undervisning. En sidegevinst har været at man herved kunne afprøve nogle af de virkemidler til inddragelse af foreningslivet i skoledagen som er blevet et krav i den skolereformen.

Alle parter (elever, lærere og foreninger) er enige om at initiativet kan være med til at øge kvaliteten i den almindelige idrætsundervisning. Men idrætslærerne er mere påholdende ift. om projektet skaber nye medlemmer for foreningerne og de stiller ligeledes spørgsmålstejn ved om man med denne type aktivitet kan fange de "tunge elever".

Projektet på beskæftigelsesområdet havde til formål at undersøge potentialerne ved afskaffelsen af firetimersreglen, således at ledige, der ønsker at være frivillige kan været dette, uden at det har betydet en reduktion af deres understøttelse.

Projektet har haft til formål at nå ud til to målgrupper: **1)** de der allerede er frivillige, og som bliver ledige, samt **2)** de der er ledige, men som ikke er frivillige.

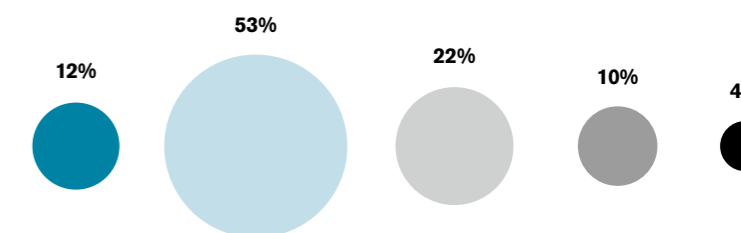
Ift. førstnævnte har en betydelig andel af de frivillige tidligere formodentlig brudt reglerne uden at være bevidste herom. Resultatet af initiativet har derfor været begrænset, når reglerne ændres til det der allerede er praksis.

Tilsvarende har det haft en begrænset effekt på de ledige, som ikke før har været frivillige. Årsagen vurderes dels at være begrænset formidling om muligheden for at blive frivillige fra jobcentre etc. Men også, at de der har overskuddet til at blive frivillige med større sandsynlighed allerede er det.

Figur 3.2
Elevernes vurdering af, om det obligatoriske idrætsforløb giver højere kvalitet i den almindelige idrætsundervisning

Kilde: DAMVAD, survey blandt 51 folkeskole elever i Gentofte Kommune, 2014

■ I høj grad
■ I nogen grad
■ I mindre grad
■ Slet ikke
■ Ved ikke

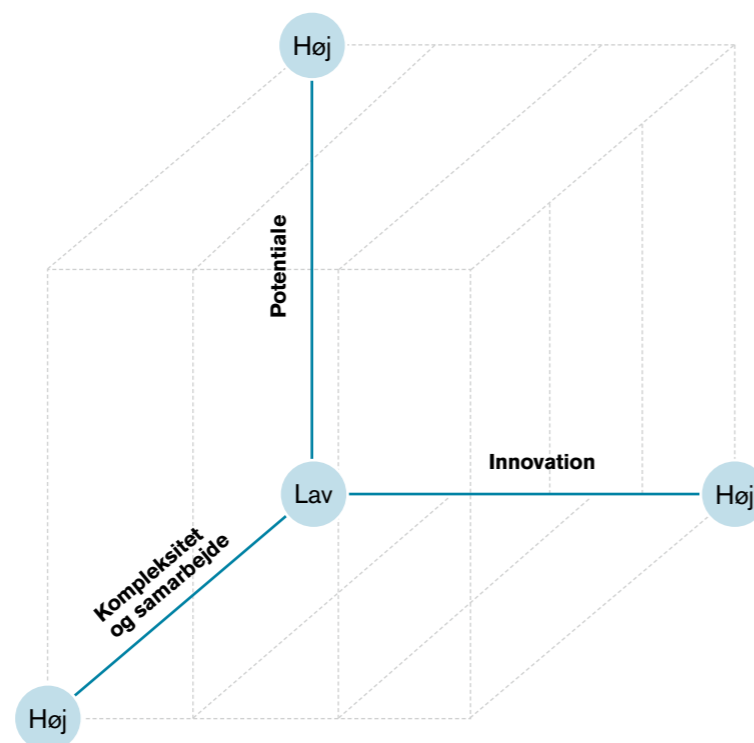

Nye løsninger kræver nye samarbejdsformer og kompetencer

De mest innovative løsninger rummer måske også de største potentialer. Men, de nye innovative løsninger kræver også nye samarbejder mellem kommune, lokale foreninger, idrætsorganisationer, skoler, jobcentre m.fl. Det kræver stærke kompetencer i kommunerne – ellers lykkes det ikke.

Kommunerne i frikommuneforsøget har gennemført nogle meget konkrete initiativer som giver gode muligheder for at lette foreningernes administrative arbejde og som umiddelbart også kan iværksættes af andre kommuner

- Kommunerne har i forsøget arbejdet på at ændre gamle procedurer og regler – eksempelvis i forhold til fordeling af lokaler, hvor tildelingsperioden er udvidet fra 1 til 2 år og derved halverer foreningernes administrative arbejde på dette område.
- Kommunerne har også indført nye digitale platforme i forhold til eksempelvis foreningernes indberetning af medlemsoplysninger, ligesom kommunerne har indført nye bookingssystemer og forbedret kommunikationen på kommunernes hjemmesider.

Kilde: DAMVAD

Disse meget konkrete løsninger kræver ikke nødvendigvis et tæt samarbejde mellem kommunen, lokale foreninger, idrætsorganisationer m.fl. for at kunne gennemføres, selvom det anbefales at samarbejde med foreningerne m.fl. i forberedelserne og designet af løsningerne.

Men, der er endnu større muligheder og potentialer ved at gennemføre andre og mere langsigtede løsninger.

- Eksempelvis ved at organisere sig på nye måder i foreningerne. Dette kan omfatte et samarbejde mellem foreninger om de administrative opgaver eller et samarbejde mellem foreninger om at udvikle nye og spændende tilbud
- Det kan også være ved at inddrage nye kompetencer i foreningerne. Eksempelvis ved at tiltrække frivillige ældre eller ved at drage nytte af ledige og efterlønnere
- Det kan også være ved at arbejde for at forbedre idrætsundervisningen i skolen, hvor eleverne både introduceres for nyere idrætsgrene (amerikansk fodbold, parkour, fodtennis mv.) og undervises af erfarne foreningsinstruktører.

Fælles for disse initiativer er, at kommunerne ikke alene kan sikre gennemførelsen, men må skabe et tæt samarbejde mellem kommunen, lokale foreninger, idrætsorganisationer, skoler, jobcentre m.fl.

Kommunerne i frikommuneforsøget har trådt nye vande på at skabe tætte samarbejder mellem aktører som måske ikke har samarbejdet før – eksempelvis mellem lokale foreninger og jobcentre om at kunne drage nytte af ledige, eller mellem lokale foreninger som ikke før har samarbejdet om at udvikle nye og spændende tilbud. Dette har stillet store krav til kompetencerne i kommunerne for at sikre den bedst mulige planlægning og gennemførelse af initiativerne.

Kan DIF bidrage til at få nye løsninger til at lykkes?

DIF har gennem frikommuneforsøget bidraget til at finde nye løsninger der kan gøre det lettere for foreninger og kommuner at samarbejde og derved hjælpe til at gøre det lettere at være frivillig. Nogle af de nye løsninger har kommunerne kunne gennemføre ret umiddelbart (fx nye kommunale procedurer og nye digitale platforme), mens andre har stillet store krav til kommunerne, foreninger, skoler m.fl.

DIF har med frikommuneforsøget gjort erfaringer som bør udbredes til kommunernes arbejde med at gøre det administrative arbejde lettere i foreningerne og erfaringer som bør udbredes til kommunernes arbejde med at skabe nye og bedre samarbejder mellem kommuner, foreninger, jobcentre, skoler m.fl.

DIF har i gennemførelsen af frikommuneforsøget generelt forholdt sig passivt til kommunernes arbejde med at gennemføre initiativerne. Selvom der fra begyndelsen har været meget stillet meget konkrete målsætninger for initiativerne har DIF ikke brugt aftalerne med kommunerne som styringsredskab over for kommunerne og DIF har heller ikke fungeret som en aktiv aktør i gennemførelsen af initiativerne.

DIF kunne ellers have tilført kompetencer til kommunerne og bidraget aktivt til udvikle de samarbejder i kommunerne som er så afgørende for at initiativerne lykkes. DIF kunne eksempelvis måske have hjulpet med at accelerere samarbejdet i Gentofte mellem jobcentre og foreningerne, ligesom DIF

måske kunne have hjulpet Faaborg-Midtfyn Kommune med at accelerere samarbejdet mellem foreningerne om at udvikle mere fleksible tilbud.

DIF har dog bidraget aktivt til nogle elementer i frikommuneforsøget. Eksempelvis har DIF bistået Københavns Kommune i udvælgelsen af de foreninger som blev udvalgt til forsøget om et klippekort til konsulentbistand. Foreningerne blev bl.a. udvalgt efter deres størrelse, men ikke efter hvor "innovationsparate" foreningerne egentligt var. Med andre ord kunne DIF som paraplyorganisation have draget nytte dens samlede viden og erfaringer om foreningerne og dermed måske have bidraget til en mere strategisk udvælgelse af foreningerne til forsøget.

Samlet set bør DIF med erfaringerne fra frikommuneforsøget kunne svare på om og hvordan organisationen skal spille en mere aktiv rolle i gennemførelsen af lignende initiativer fremover. Mere konkret skal DIF kunne svare på følgende spørgsmål:

- 01** Skal DIF bidrage aktivt til udviklingen og udbredelsen af nye løsninger for at lette det administrative arbejde i foreningerne?
- 02** Skal DIF bidrage aktivt til udviklingen og udbredelsen af nye samarbejder mellem kommuner, foreninger, jobcentre, skoler m.fl. ?
- 03** Skal DIF fokusere indsatsen på at forbedre rammevilkårene for den enkelte forenings aktiviteter gennem en bred og generel indsats (fx i forhold til udbredelse af nye digitale platforme i kommunerne)?
- 04** Skal DIF i stedet rettet en fokuseret indsats mod udvalgte kommuner og foreningsgrupper i forhold til eksempelvis udbredelsen af nye og bedre samarbejder mellem kommuner, foreninger, jobcentre eller nye og bedre samarbejder mellem kommuner, foreninger og skoler?
- 05** Har DIF de rette kompetencer, ressourcer og forudsætninger for at kunne gøre en forskel i det konkrete samarbejde mellem kommuner, foreninger, skoler m.fl.?

